

Perspektíva

Az ELTE PPK HÖK lapja

Szak-mai: Hello, elte-man!

Mindennapi problémák:

Ismerkedés és randevú

a XXI. században - de hogyan?

Instru-mentál: Fesztiválkörkép

Kult-óra: Vastaps szabadtéren is

PPKeresztrejtvény

**Megjelenik havonta
10. évfolyam 7. szám - 2013. május**

ELVÁGYÓDÁS

A jó idő megérkezésével az órákon ülve valahogy mindig sokkal jobban meg lehet érteni a romantikus szerzőket, hiszen a fülledt termekben az ablakon kinézve a szikrázó napsütésre vagy a felüdülést hozó záporra, az ember mindenhol szeretne lenni, csak éppen tanórán nem.

Ha süt a nap szeretnénk inkább a Margit-szigeten vagy a Kopaszi gáton fagyival és hús üdítővel a kezünkben napozni, vagy valamelyik strand medencéjében hűsölni. A merészebbek messzebbre is elvágynak. Például valamelyik tenger partjára vagy egy erdő mélyén fekvő tóra, ahol a vízesés melletti szikláról ugrálhat a vízbe. De akad olyan is, aki a skandináv-félszigetre vágódik, hogy megtapasztalhassa milyen is az, amikor nem ér véget a nap. Persze van aki még ennél is messzebbre merészkedne, felfedezné a távoli és egzotikus Indiát, a még szinte érintetlen Afrikát, a titokzatos Új-Zélandot, a veszélyes Amazonas vidékét, vagy az USA metropoliszait.

Ha pedig zápor hoz éppen enyhülést, akkor a szabad lelkűek szeretnék az esőben az utcán táncolni és énekelni, vagy egy hatalmas réten mezítláb szaladgálni vagy hintázni önfeledten. Vagy ha már esik legalább monszun esne, vagy lennének inkább a skót felföldön, hiszen a kelta örökség felkutatása közben nem is olyan zavaró az eső. Vagy hullana inkább a hó, azzal legalább lehet játszani. Vagy inkább elmennénk a leghíresebb múzeumokba és galériákba, hogy megnézzük kedvenc festményeinket, melyeket eddig még csak könyvekben láttunk. Így utazzuk körbe a világot egy-egy órán, s reméljük, hogy vágyaink legalább egy részét egyszer majd meg is tudjuk valósítani.

Nagy Andrea

PERSPEKTÍVA

Az ELTE PPK HÖK lapja

Főszerkesztő: Nagy Andrea

Felelős kiadó: Verderber Éva HÖK elnök

Munkatársak: Bán Judit, Belák Ildikó, Bende Lilla, Botos Vanda, Czípó Ráhel, Dicsuk Dániel, Esze Viktória, Gáspár Anita, Hermán Fanni, Kovács Jenifer, László Andrea, Márki Gabriella, Mészáros Péter, Nagy Andrea, Nagy-Sándor Nikoletta, Németh Dániel, Oláh Petra, Papp Lilla, Somoskői Dániel

Olvasószerkesztés és korrektúra: Hegedűs Bianka

Tördelőszerkesztő: Klómer Georgina

Grafika: László Krisztina

Nyomda: Komáromi Nyomda és Kiadó Kft.

Címünk: ELTE PPK HÖK, 1075 Budapest, Kazinczy utca 23-27.

Tartalomjegyzék

Visszhang	
Fehéren fekete - feketén fehér	3
Bevetetlen álmok	4-5
Szak-Mai	
Hello, ELTE-Man!	6-7
Felnőtt gyerekek vagy gyerekes felnőttek?	8
MindennaPi Problémák	
Ismerkedés és randevú a XXI. században	9
Életképek	10
Instru-mentál	
Fesztiválkörkép	11
Kult-óra	
Fájóan ironikus gyászbeszéd	12
Ketrecbe zárva	13
Vastaps a szabadtéren is	14
Vetítő	
A máltai sólyom	15
Mestermunka	16

FEHÉREN FEKETE - FEKETÉN FEHÉR

Ismered a címet? Igen-igen, ez bizony az állati kannibálok egy remek alkotása. Ezt a kis beszámolót azonban nem ők ihlették, hanem az objektív szemlélet szubjektivitása... de attól tartok, akkor valószínűleg kevésbé lenne népszerű, mintha inkább egy olyan buliról szólna, ahol ott voltál. Vagy, ha nem, hát nézd meg, hogy legközelebb mire számíthatsz, mert bizony ott a helyed Neked is!

Gondoltuk, ha már ilyen szépen berendezkedtünk az új lakásba, hát itt az ideje ezt megmutatni, avagy kevésbé sterillé tenni egy pár jó barátal. Jöttek hát, mert tudják, a szabály az szabály: Ha jöttök, lesztek, ha hoztok, isztok. Persze, csak a jöttök rész a releváns, hiszen egy komoly egyetemistának nincs szükségére másra, mint egy jó társaságra, hogy jól mulasson. Talán csak egy kis rozéra, csak úgy mutatóba... A lakásamortizálás után hát szépen lassan elérkeztünk a mindig legendás történetek melegágyául szolgáló kari bulik következő állomásához: a Black&White Party helyszínéhez. Ez pedig nem más, mint a – mondhatni – már jól bejáratott Iskola, mely név számomra mindig egy homályos suli-bulis emléket idéz, így mindig sikerül kellemes nosztalgikus hangulatban átlépni e remek szórakoztató objektum küszöbét. A sok-sok színes egyéniség közül néhányan önmagukat meghazudtoló módon kétszínűen érkeztek, ám többen döntöttek a mindig impozáns tetőtől-talpig fekete vagy a szűzies hófehér mellett. Az urak máskor is sokat emlegetett óriási előnye, hogy két ruhadarabbal és néhány csepp zselével öt perc alatt összehozzák azt, amin mi talán nem ebben az idői mértékességben kifejezhető időintervallumon keresztül dolgozunk. De hát értük van, tudjuk,

hogy tudják, sőt értékelik is. Ha nem, hát legyen ez egy felhívás keringőre kedves bordabiztosító férfiúk.

Ha éppen eme társastánc formával nem is találkoztunk az este folyamán, az biztos, hogy a már többször bevált lemezlovas duó pontosan tudta, hogy mit kell tenniük, ha egy komplett performanszt szeretnének látni és láttatni a PPK-s kari bulit meglátogató külsősökkel. (Megjegyezném, ez esetben a név nem kötelez.) Felcsendültek a jól ismert dallamok, és csak sejtettük csupán, hogy a Nap éppen milyen szögben járhat a túloldalon. Mondhatni, ez senkit nem is izgatott. Úgy tűnt, hogy mindenki megtalálta, amiért jött, és mindenki büszkén nyugtázta, hogy a feketéhez bizony jól áll a fehér, és talán ez fordítva sincs másképp. Mint lelkes újságíró, én személy szerint úgy éreztem, hogy az este végét jelző seprúsusogás előtt semmiképp sem érdemes álomra hajtanom a fejem. Mondhatom, megérte.

Még egy este, amikor minden érted van, még egy este, amikor pár órára nem az az ember vagy, aki éppen elbóbiskol az előadás ötvenhatodik percénél, akinek beadandója van, aki ZH-zik holnap... Még egy este, amikor úgy érzed, hogy Te vagy a legszerencsésebb, hogy a részese lehetsz ennek. Hogy mi is az? Lesz még ilyen este. Gyere el Te is, és ez nem lesz többé kérdés!

nikki

BEVETETLEN ÁLMOK

– AVAGY A XVII. BUDAPESTI PSZICHOLÓGIAI NAPOK

Az első napsugaras tavaszi hétvégén régi ismerős csábított a József Attila térre egy kis ábrándozásra, az április 12-14. között megrendezett Pszinapszis.

A rendezvény színvonala változatlan vonzással hatott úgy a laikus pszichológia iránt érdeklődőkre, mint a szakmabeliekre. A látogatók száma évről évre bizonyítéka a hallgatók, a különböző hivatásokat űzők, és a pszichológia eltérő területein tevékenykedők ideális csomópontjának, melynek fókuszában idén a Bevetetlen Álmok álltak.

A borongós-esős péntek elűzésekképp belebújtam lelki pizsamámba, és a változatos programok adta lehetőségekkel élve nekivágtam kiszínezni az előttem lebegő álmokat. Emellett igyekeztem leásni a mögöttem kullogó, nyugodni nem hagyó emlékek bugyraiba.

A Teaház frissítő italát kortyolva döböntem rá, hogy a forró víz olykor bizony rendkívüli balesetveszélyt is jelenthet. A békés álom bevetetlensége ilyen helyzetben nyújtja talán legnagyobb szolgálatát a megvalósult égési rémálom helyett. Ezután igazán stílusos Kozma-Vízkeleti

Dániel humorral fűszerezett előadását meghallgatni Minden kezdet nehéz címmel...

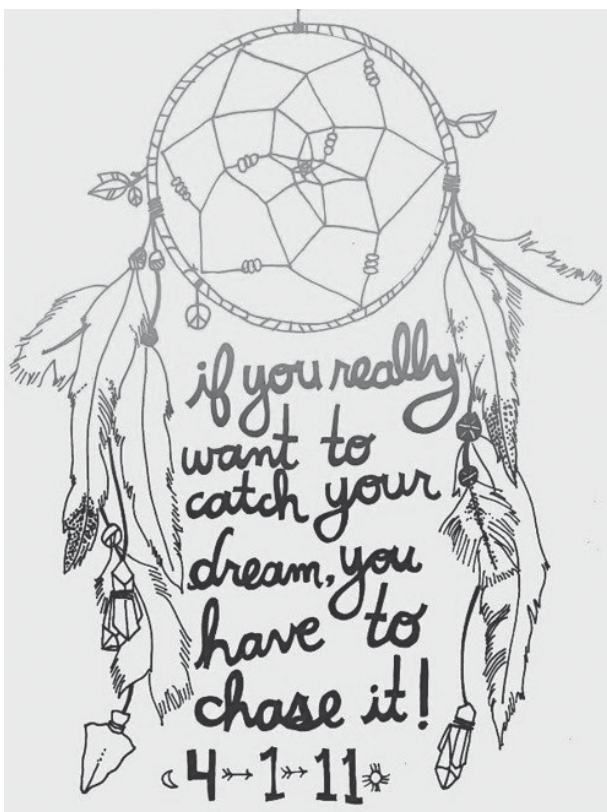
A napi előadás-blokkot Prof. Dr. Bagdy Emőke zárja, aki előtt a hallgatóság A transzperszonális pszichológia szellemi horizontja címet viselő, meglehetősen ne-

lyű emberek hagyják el viharzó tapsot követően a termet. A kezünkbe adott kulcs az örömteli távozás oka, mely nyitja életünk értelmének, önmagunknak és álmainknak megvalósítását. Nem mászt helyez a transzperszonális pszichológia szükségleteink csúcására, mint a spiritualitást, az önmagunkon túlra tekintő figyelmet.

A szombati nap verőfényes időjárása megalapozta a kellemes hangulatot a Pszinapszis programforgatógához. Az izgalmas műhelyek helyszíné egy újonnan gyarmatosított terület, a Pöttyös Tagóvoda volt. A külső helyszín irányába való terjeszkedés oka a lelkes jelentkezők nagyszámú érdeklődése. A látogatók ugyanis tömött sorokban vártak a vágyott műhelyekre való regisztrációra. Az élmények fokozására a Civil utca Élő Könyvtára nyújtott extra lehetőséget, ahol alkalom volt többek között BKV ellenőr, alkoholista, börtönlelkész, hajléktalan vagy akár elméleti matematikus kikölcsönzésére is.

A pszichiátria szekció előadásait Dr. Demetrovics Zsolt is bővítette, melynek címe Függőségek: evolúciós és kulturális szempontok.

Az előadások közötti szünetekben a Relax szobában babzsákfotelekbe süppedve pi-

hezen emészthető cím ellenére is tömött sorokban ül, tágra nyílt, kíváncsi szemekkel és szívekkel. Ijesztő képek hullámanak bennem a beszéd alatt, hogy miképp sorvasztja el fogyasztói társadalmunk a lelkeket. Mindezek ellenére megelégedett, széles moso-

hentették információéhes érzékeiket kellemes zene simogató ölelésében a résztvevők. A népszerű előadók iránti nagy érdeklődés mérőfoka volt a zsúfolt terem, és a hömpölygő embertömeg. Ilyen körülmények közt beszélt Pál Feri a szükséges és szükségtelen veszteségeinkről, Tari Annamária pedig a női szerep változásairól a 21. században.

Kultúr programok igyekeztek betölteni az előadók után hagyott űrt, színházi játékok és koncertek tarkították a programot minden utolsó előadást követően, valamint a beszédek közötti félórás szünetekben. A fellépők közt volt a Dumaszínháztól érkezett Felméri Péter pénteken, Tóth Edu pedig a szombat este összegyűlt közönséget szórakoztatta angol nyelven.

Az utolsó nap programáradata megküzdött a szédítő tavaszi kirándulóidővel. Az érdeklődés töretlen volt, a hemzsegtető ember-

hullám azonban már csak alkalmanként tűnt fel egy-egy előadás erejéig. Ilyen volt A csodák logikája, melyet Dr. Mérő László tartott, valamint Dr. Almási Kitti tavalyi előadásával azonos témája, a Hárman párban.

Volt lehetőség íráselemzésbe is bonyolódni, ám a grafológia felé irányuló szkeptikusságom megingathatatlan maradt. A hatás maradandó volt, a találgatás tudományossága azonban számomra megkérdőjelezendő. Néhány pozitív klisével a tarsolyomban vonultam tovább a napközben ért információzápor elől menedéket nyújtó Masszázs felé. A csalódás kilátásának még csak szikrája sem jelent meg a stresszoldó, félórás, zeneterápiás masszírozás közben. Az élmény bizsergető és nyüzsgéscsillapító volt.

Kisimult arcomat az utolsó előadás felé fordítottam, melyet Dr. Zacher Gábor tartott A borterápiától a delíriumig címmel. Elosz-

latta az interneten felkapott gyors lerészegedési hiedelmeket, úgy mint a vodkás tampon felhelyezése bizonyos testnyílásokba, valamint az eyebelling hatásos alkalmazása, ami vakság előidézésére például jó módszernek tűnik. Felhívta a figyelmet a drunkorexia nevű betegségekre, és a hazánkban súlyos problémákat göngyölgető alkoholizmus ellen hatékony eredményeket mutató rövid intervenciós terápiára.

A Minden kezdet nehéz felől végül eljutottam a Delíriumig, rengeteg élménnyel gazdagodva a pszichológia széles spektrumát felkaroló programsorozat révén. A Budapesti Pszichológiai Napok idei ébredéséért köszönet minden előadónak, szervezőnek, segítőnek, támogatónak és résztvevőnek. Kívánok valósággal díszített ábrándokat és szép álmokat!

PppLl

HELLO, ELTE-MAN!

A PPK nemi arányait tekintve biztosan sokan ismeritek a Szívek Szállodája c. sorozat Rory-ját. Rory egészen kicsi kora óta a Harvardra készült, mindent megtett azért, hogy felvegyék, és végre álmai egyetemén tanulhasson. Amikor azonban kiderült, hogy nemcsak a Harvardra, de a Yale-re is felvették, hirtelen úgy érezte, hogy meggondolta magát. Egyetlen akadályba ütközött csak a döntése: akkorra már olyannyira „Harvard-osnak” érezte magát, hogy képtelen volt ezt elengedni.

Mi az, ami minket ennyire meghatározhat? A hazánk? A városunk? A munkahelyünk? Vagy – a fenti példa szerint – egy egyetem is képes erre? Vajon a mi iskolánk is képes ekkora hatást gyakorolni arra, hogy kinek is gondoljuk magunkat?

Dúll Andrea, egyetemi docensnek, a Gazdaság- és Környezetpszichológiai Tanszék vezetőjének hála nem csak én, de Ti is megtudhattok egy kicsit többet erről. Az ő egyetemi kurzusán futott ugyanis az utóbbi PPK-s idők egyik legizgalmasabb eredményeit hozó kutatása. A mostanában igen jelentős területté vált környezetpszichológia szerint, az a fizikai környezet, amelyben időt töltünk, igen meghatározó lehet abban, ahogyan érezzük magunkat, gondolkodunk, viselkedünk. Az egyetem márpedig többségünk esetében erre a pár évre életünk központja lesz. Az ilyen fontos és hosszú időn át használt környezetek meghatározóak én-azonosságunk, identitásunk szempontjából is.

Egy, a Harvardon lezajlott kutatás adta az ötletet a sajátunkhoz. Harms, Roberts és Winter (2006) vizsgálatukban az egyetem utáni szakmai sikerek egyik lényeges összetevőjeként azonosították, hogy a hallgatókban tanulmányaik időtartama alatt kialakult egy erős egyetemi identitás – a jelenségnek a Harvard-man nevet adták. Ezt az elnevezést lényegében ráhúzhatjuk arra a komplex folyamatra, melynek során már az egyetemválasztástól kezdve a tudatukba épül és identitásuk meghatározó részévé válik az egyetem és az, hogy ők ide tartoznak vagy akarnak tartozni.

Nálunk, a PPK-n egy kurzus keretében keresték az oktatók és hallgatók közösen, hogy létezik –e az ELTE-MAN. Egészen izgalmas és meglepően érdekes eredményekkel. Mint fizikai környezet a BTK, az IZU és a Lágymányosi campus kerültek terítékre. Azt már szinte ránézésre is el lehet mondani, hogy a három helynek igen különböző a környezeti kommunikációja. Elég csak magunk elé képzelünk őket: az IZU a maga kis sete-suta bájával, a gyönyörű kis belső udvarával; a BTK, az öreg, a dicső, a bohém; és a campus, Budán, olyan közel a többi egyetemistához, zölddel, Dunával...

Nem is olyan meglepő módon mindegyikben megtaláljuk, amit szerethetünk: éppen a sutaságuk, tökéletlenségük miatt kedveljük épületeinket. Elsődlegesen az IZU tekintetében például mi hozná jobban össze az embereket, mint széleslyes liftünk, a borostyánnal fut-

tatott belső udvarunk szépsége vagy az apró termekbe való bezsúfolódás közbeni morgás? Ezek is mind olyan dolgok, amik megfelelő hozzáállás mellett csak erősíthetik azt az érzést, hogy ide tartozunk és ez a miénk. Nem a hibáiért szeretjük, hanem azok ellenére.

Ám mi a helyzet ezzel az egységgel egyetemi szinten? Sajnos nem olyan jó a helyzet, amilyen lehetne. Pedig apróságok hiányoznak csak. Kevés hallgatónál láthatunk ELTE-s tárgyakat, pólót, pulóvert, pedig – kis kutatással ugyan, de – fellelhetőek ezek is. Mi lehet az oka? Ezt nem lehet megmondani pontosan, annyi viszont biztos, hogy vannak ötletek arra nézve, hogy mi javíthatna ezen. Számomra az egyik legszimpatikusabb a közös szurkolás. Miért is nem vagyunk ott, mint egységes szurkolócsapat a 'fiaink' meccsein? Ha ennek hagyománya lenne nálunk, egészen új távlatokat nyithatna meg az egyetemi életben. Megismerkedhetnénk a többi karok hallgatóival is, együtt kiabálhatnánk, szurkolhatnánk, örülhetnénk. Márpedig ahhoz, hogy valami hagyomány lehessen, ahhoz egyszer el is kell kezdeni.

Egy másik, szinte pofon egyszerűnek tűnő ötlet a színek. Valójában van az ELTE-nek egységes arculata, de ez kevésbé vagy egyáltalán nem jelenik meg a tudatos kommunikáció szintjén. Gondolok itt az épületek apró részleteire, a hivatalos vagy kevésbé hivatalos reklámanyagokra, közéleti eseményekre. Tudjuk, hogy a PPK almazöld színe vissza-vissza-

tér ilyen csatornákon, és (remélem, nem vagyok vele egyedül) nekem már sokszor ez elég ahhoz, hogy egy kicsit úgy érezzem erre a színre nézve, hogy valahol az enyém is.

Nem sokkal bonyolultabb lépés lenne a címerek, logók egységesítése és megjelenítése különböző formákban és helyeken. Egy-egy visszatérő szín, motívum gyakran nem is tudatosul bennünk, mégis kiváltja az állandóság, és ezáltal az összetartozás érzését is.

Az egységes térkialakítás természetesen már egy jóval magasabb szintje lenne ennek a környezeti kommunikációnak, de célnak semmiképpen sem elvetendő. Gondoljunk csak bele, milyen szép is lenne, ha a gyerekeink vagy unokáink már egy olyan ELTE-re járhatnának, ahol minden más programnál fontosabbnak számítana a meccsen való szurkolás, ahol minden gólya ELTE-s tárgyakkal megrakva érkezne haza a szünetekben, és ahol egy ELTE-s kitűző többet mondana el róluk, mint egy 2 perces bemutatkozás!

Érdekes kérdés még az öregdiákok aktivitása az egyetem életében, hiszen ez egy jó mutatója lehet annak, hogy kialakul-e az a bizonyos identitás az ELTE-vel kapcsolatban vagy sem. Szervezett keretek között a diplomázott hallgatóknak lehetőségük van bekapcsolódni az öregdiák életbe. Az ELTE ALUMNI szervezet nem csak azért remek lehetőség, mert továbbra is közel érezhetjük magunkat alma mater-ünkhöz, de az idősebb szakmaibeliectől segítséget kérhetünk, kapcsolatokat építhetünk ki, ami később nagyban segíthet a karrierépítésben. [Há többet szeretnél megtudni a szervezetről, látogass el a honlapjukra: <http://alumni.elte.hu/>]

Millió ötlet, terv és kérdés van még az ezzel foglalkozók fejében, azonban most lehetőségek van Nektek is, hogy bepillantsatok mindebbe! Május 7-én kerül ugyanis megrendezésre az első Környezetpszichológiai Beszélgetések, azaz KÖRBE névre hallgató rendezvény az IZU-ban. Részletesebben hallhattok az ELTE MAN kutatás eredményeiről, szakértők, építészek beszélnek majd a környezetpszichológia leg-

aktuálisabb kérdéseiről, mindezt az egyetemek szemszögéből. Ezért is az idei KÖRBE a Város Variációk nevet kapta, utalva a campus, mint egyetemi város jelentésére. A programokat egy kerekasztal beszélgetés koronázza majd meg, melynek keretein belül meghívott művészek beszélnek majd arról, mi fogja meg őket a városban, ők hogyan látják, és miért szeretik. Mindenkit nagy szeretettel várnak a szervezők, Dúll Andrea Tanárnővel az élen. Remélem, minél többen kedvet kaptok hozzá, akár két óra között is érdemes lesz benézni az előadásokra, beszélgetésekre.

Ugyan a Harvard és Yale között őrlődő Rory-val ellentétben a mi választásunk már megszületett és valósággá is vált, de itt nem áll meg a dolog. Éppen azért, mert már mi is a részei vagyunk, hát alakítsunk egy kicsit az ELTE-n. Szeretessük meg magunkkal, a többiekkel, szeretessük meg mindenkivel! Fogjunk egy nagy papírt május 7-én, ragasszuk ki egy falra és írjuk rá mind egy-egy mondatban, hogy miért szeretünk ide járni!

banjudit

Mi látunk Benned PersPeKtívát!

Szeretnél egy jó csapat tagja lenni?

Szabadidődben szívesen írogatsz, de a műveid mindig csupán az íróasztalfiókig jutnak? Szeretsz fotózni, grafikákat, esetleg karikatúrákat készíteni? Alkotásaidat szívesen látnád viszont nyomtatásban is?

Itt a lehetőség, hogy végre teret engedj a kreatitásodnak a PersPeKtíva című kari lap hasábjain! Ha érdekel az újságírás, fotózás, a grafika vagy a szerkesztés, itt az ideje, hogy kilépj az ismeretlenség homályából!

Várjuk bemutatkozásodat és jelentkezésedet a perspektiva@ppkhok.elte.hu email-címen, ha tudni szeretnéd mi az újság.

FELNŐTT GYEREKEK VAGY GYEREKES FELNŐTTEK?

Mikor is lettünk felnőttek? Ez a kérdés valószínűleg sok velem egykorú egyetemista társamat foglalkoztatja, amikor akaratlanul is szemükbe tűnik, hogy a születésnapok egymásutánjában igen gyorsan kezdenek eltávolodni a húszas szám közeléből. Az, hogy ki mikortól érzi magát felelősségteljes felnőttnek, mindenkinek szíve joga eldönteni. Az azonban sok mindenkinek ismerős lehet, hogy egy szülők által meghíúsított tengerparti hétvége a barátokkal, felkelti bennünk az identitásváltozásunk erőteljes hangját, hiszen már mindenki elmúlt 18 éves, mégis miért szólnak bele. Aztán persze ott vannak a munkával, kötelező feladatokkal és vizsgákkal átitatott hétköznapiak, amikor üres a hűtő és tele a szennyes, akkor bizony jól esne, ha valaki újra rágná a fülünket, hogy 6-ra érjünk haza, mert kész a vacsora. Felnőttek vagyunk tehát? A válasz igen. A szakirodalomnak van erre egy kényelmes kifejezése: fiatal felnőttek, melybe a 18 és 25 év közöttiek tartoznak bele. Tehát igen. Fiatalok vagyunk, de felnőttek. Vajon miben különböznek a középkorú vagy az idős felnőttek? Szolgálhat-e mentségünkre a fiatal jelző, amikor a nagybetűs életbe kilépve hátat fordítunk a jól kigondolt és eltervezett ösvénynek?

Napjainkban egyre nagyobb figyelmet kapnak azon személyiségjellemzők, amelyek képessé teszik

az egyént a pszichés egyensúly, a jóllét elérésére, valamint ennek törekvése. Ennek hátterében a korábban már széles körben elterjedt preventív, vagyis megelőző szemlélet, illetve a pozitív pszichológia térhódítása állhat, amely a személyes növekedésre és fejlődésre, továbbá a személyben és a közösségben rejlő erőforrások kibontakoztatására buzdít bennünket. Leegyszerűsítve: élj boldogan, hogy boldogan élhess. De idézhettem volna Legnagyobbjaink egyikének szavait is: "hass, alkoss, gyarapíts..."

Milyen feladatokkal és a velük járó problémákkal kell szembenéznünk a nagybetűs élet küszöbén álló fiataloknak? Félig-meddig elszakadva az otthoni berkekből, önállóan, függetlenül. Ezek azok a szavak, amelyek csillogó szemeink előtt lebegtek a középiskola utolsó napjaiban. Nincsenek kötelező reggeli ébredések, nem kötelező bemenni, nem kötelező megcsinálni... aztán előbb vagy – a kevésbé szerencsések kicsit – utóbb rájönnek, hogy dehogynem. Fel kell kelni, be kell menni, meg kell csinálni. Nem azért, mert köteleznek rá, hanem Magadért. És talán ez még nehezebb, hiszen, ha senkinek nem tartozunk elszámolással és már nem kell aláíratni az egyesünket, akkor csak saját belső motivációnk mondhatja ki a parancsszavakat. A fiatal felnőtteknek a függetlenség és szabadság kecsegtető, ám álruhába

bújt ördögével kell először megküzdeniük. Aztán itt vannak a kapcsolati nehézségek, a szülőkkel való kapcsolat változása, valamint a tanulmányi nehézségek, a pályaválasztás, esetleg a pályaváltás. Azt azonban szögezzük le, hogy ez más korban sincs ám másképp, csak akkor már elég merevek a keretek ahhoz, hogy az ember ne ugráljon, mint a nikkelbolha, ha egy reggel úgy ébredne, hogy „köszí, de ezt most mégsem”. Hogy ez most pejoratív-e, hát mindenki döntse el maga.

Az egyetem nyújtotta lehetőségek, a kapcsolati tőke gyarapítása, a munkaerőpiacon való szárnypróbálgatások remek asszisztenciát nyújtanak arra, hogy miközben kipróbálunk számukra érdekes dolgokat (legyen ez egy munka, egy utazás, egy képzés, egy hobbi vagy egy új barátság) identitásunk több oldalról ható változáson megy keresztül, hogy végül kialakuljon az a végleges kép, amelyet hátralévő életünk – legalább egy – részében reggelente a tükörben szeretnénk látni. De be kell látnunk, hogy fiatal felnőttek lenni még mindig az egyik legkönnyebb életszakasz. Itt még dönthetsz. Itt még éveid vannak arra, hogy keresd az utad, aztán lelépj róla, hogy újra rátalálhass. Aztán egyszer csak megérsz a döntésre, ott leszel majd, ahol lenned kell, és tudni fogod, hogy megérkeztél.

ISMERKEDÉS ÉS RANDEVÚ A XXI. SZÁZADBAN – DE HOGYAN?

Tavaszz... a megújulás évszaka. Levetkőzve a tél hideg köntösét, a friss levegő, a virágillat és a nap-sugarak fényében sétálva talán mindenki nyitottabbá válik egy kicsit. Nyitottabbá új élményekre, új szerelmekre. Ismerkedni... de hogyan?

Kezdjük mindjárt a legelején! Ki tesz ajánlatot kinek? Na, és persze, hogyan? Milyen elemekből áll, és mennyi ideig tart az udvarlási fázis? Tényleg féltünk kellene a hagyományos párkapcsolati szerepeket? Mi állhat a háttérben?

Napjainkban mintha kevesebb erőfeszítést tennének a férfiak annak érdekében, hogy megtalálják szívük választottját. Emellett egyre inkább elterjedt jelenség, hogy a lányok, nők tesznek ajánlatot a kiszemelt férfinak. – Talán túl konzervatív vagyok ezen a téren? :) – Ki tehető felelőssé: a férfi vagy a nő? Úgy gondolom, ettől komplexebb problémáról van szó. A nők arra hivatkoznak, hogy a férfiak a mai világban nem udvarolnak. A nők emancipációja nyomán – s talán joggal – sok férfi érzi úgy, hogy a nők is lehetnek kezdeményezők egy kapcsolatban. Továbbá, gondoljunk csak bele... a férfiak oldaláról nézve a dolgot, melyik az a

férfi, aki napi szinten 3-4 ajánlatot kap, versenyeznek a kegyeiért, és nem él a lehetőséggel? Ha nincs rákényszerülve, egyik férfi sem fog kockáztatni, próbálkozni, szóval a jelenség – miszerint a férfiak helyett a nők udvarolnak – egy önmagát visszacsatoló folyamat... A nők sem tehetők egyedüli felelőssé ugyanakkor, mert persze, nem

mindenki számára vonzó a szingli szerep, és igyekeznek kezükbe venni az irányítást. A nők emancipációja nem csak az egyenjogúsításhoz, de a hagyományos párkapcsolati szerepek fellazulásához is vezet? Szóval a férfiak és a nők viselkedése egyaránt hozzájárult a probléma kialakulásához, és fenn is tartja, meg is erősíti a helyzetet. A dolog a tyúk és a tojás problémája: nehéz megmondani, melyik is volt előbb?... :)

Még ha meg is valósul – max. egy Face-üzenetben, mert face to face túl személyes lenne... :) – az álomlovag ajánlata, a kávézók és a teázók meghitt légköre helyett sokkal inkább a romkocsmák füsttel és zajjal telt világa kerül előtérbe, és az sem ritka, hogy mindjárt az első randin kocsmatúrára invitálja a pasi a kiszemelt hölgyet. Ezzel még ki is lehetne békülni – bár kíváncsi lennék, mit szolt volna az ajánlathoz Csokonai Lillája...? :) – de valahogy sokkal lényegre törőbbek is a férfiak, és igyekeznek jelentősen le redukálni az udvarlási folyamatot. Szerintem, valahol minden nő vágyik arra, hogy a férfi aktív lépésekkel, fokozatosan próbálja elnyerni a kegyeit, akár a kezdeményezést, akár az ismerkedési fázist tekintjük. Hol van már a véget nem érő, romantikus randevűk korszaka? Talán ennek is a férfiak nyílt ajánlatokkal való bombázása az oka?

Veszélyben forog az ismerkedési folyamat hagyományos feelingje? – Tisztelet a kivételnek. :) – Talán hagynunk kellene újra kibontakozni a pasikat, hogy visszanyerhessük az udvarlást? Figyelem, srácok! Az udvarlás 2013-ban is trendi, és talán egy szál virág sem tesz túl műanyagossá egy randevút... ;)

Vand@_Boto\$

ÉLETKÉPEK

Egy esős délelőttön történt, hogy felszálltam a Zuglóból jövő buszra, és már meg sem lepődtem azon, hogy a víz a busz belső terébe is becsöpög. Ami azért eléggé szomorú, talán annyi elvárható lenne, hogy legalább a buszban ne ázzon az ember lánya. Utazunk a Keleti pályaudvar felé, amikor felszál a buszra egy középkorú férfi farmer nadrágban és farmer kabátban a tél kellős közepén. Nem is ez lett volna a legérdekesebb az emberben, hanem hogy hangosan beszélt és énekelt saját magában. Fel volt háborodva valamin, aminek köze lehetett egy macskához, mert énekelgetés közben gyakran nyávogott is. Aztán elkezdte magához hívni a nem létező macskát. Az utasok döbbenet hallgatták a műsort,

én meg úgy gondoltam, hogy ha leülök egy kicsivel távolabb tőle, akkor jobban megnézhetem az arcát. Ahogy elindultam egy üres kettes ülés felé, a férfi előtt ülő néni úgy gondolta, hogy itt lenne az ideje átülnie egy másik helyre. És látva, hogy ugyan azért a két helyért indultunk el mindketten, odasúgta nekem, hogy ez az ember bolond, és inkább átül, nehogy bántsa őt. Mit mond egy ilyen mondatra a pszichológus? Semmit, csak bólint egyet, mutatva, hogy megértette mit mondott a másik – hiszen a néni számára tényleg csak egy bolond beszélhet a nem létező macskához. Engem azért érdekelt volna, hogy miért ilyen dühös arra a szerencsétlen állatra a férfi, de ez nem derült ki, mivel a Keletinél a buszso-

főr kijött a fürkájéből, és közölte, hogy nem tud tovább menni, mindenki szálljon le. Hogy miért nem tudunk tovább menni, az nem derült ki, viszont több utas is hangot adott csalódottságának. Voltak, akik megpróbálták lenyugtatni őket, de nem voltak túl sikeresek. A buszsofőr bezárta az ajtókat, és arra kanyarodott ki, amerre eredetileg is tovább kellett volna mennünk. Hogy mi az, amit én hiányoltam a helyzet kezeléséből? Egy magyarázatot arra, hogy miért nem tudunk tovább haladni azzal a busszal. Ha az eredeti indokot nem szerette volna velünk megosztani, akkor kitalálhatott volna valami mást azért, hogy megelőzze az irányába is küldött negatív megjegyzéseket.

Titanic Filmfesztivál, Toldi mozi, Néptelen történet című film.

A modern dolgokhoz szokott szem meglepődik, hogy vannak még ilyen alternatív mozik. És azon is, hogy ennyi embert érdekel ez a fajta mozi élmény. A moziban csak fiatalok dolgoznak, úgy tűnt, hogy egy „felnőtt” sem felügyeli őket, ezért nem is ment minden zökkenőmentesen,

de az élményhez ez is hozzátartozik. A terem előtt halomban állnak a fülhallgatók, amikről később kiderül, hogy most is szükségünk lesz rá, ha szeretnénk tolmácsolást a filmhez. Mivel a film angolul megy, és nincs hozzá semmilyen felirat. Egy pillantás a használt fülhallgatókra, és megszületett a döntés arról, hogy kell-e ez nekünk. A szöveg teljesen érthető volt, úgyhogy kijövetelkor nyugtáztuk,

hogy jól döntöttünk. Amin én a legjobban meglepődtem az a nézőszám volt. A terem majdnem teljesen teli volt, pedig a jegyárak ugyan olyan magasak, mint egy multiplexben. Lehet, hogy mégis csak van egy olyan rétege a fiataloknak, aki tanult, érdeklődik az újdonságok iránt és még a film elkezdése előtt kinyitja a chipsét, hogy ne a film közben kelljen zörögnie?

Belldi

FESZTIVÁLKÖRKÉP

A zene és a fesztiválok kedvelői idén nyáron sem fognak unatkozni, hiszen kis hazánk idén is bőven ellát minket hazai és külföldi „sztárokkal” az ország legkülönbözőbb pontjain.

Egy rövid kis összefoglalót készítettem a legkedveltebb fesztiválok legnagyobb fellépőivel, hátha segít eldönteni, hogy mely fesztiválokra ugorj le egy-két napra vagy akár egy egész hétre a nyár folyamán.

Az EFOTT Fesztiválnak idén a Corvinus a házigazdája, és ismét tóparton bulizhatnak majd a fiatalok, ugyanis a helyszín Zánka, azon belül is a régi úttörőtábor területén létrehozott Új Nemzedék Központ erdős-ligetes területe. Az időpont idén egy kissé korai, hiszen június 25-30-ig tart majd a fesztivál, ami még éppen, hogy belecsúszik a vizsgaidőszak utolsó hetébe, de az ügyes egyetemista, azért ezt a problémát is át tudja hidalni. Megszokhattuk már, hogy itt főleg hazai zenekarok szóraztatják a fiatalokat, most sem lesz ez másképp. Az eddig kiderült nevek a teljesség igénye nélkül: Tankcsapda, Szupernem, Quimby, Paddy and the rats, Alvin és a Mókusok, Anima Sound System, Anna and the Barbies, Belga, Kiscsillag, Brains, Carbonfools és Irie Maffia. Természetesen néhány külföldi fellépőt is elcsíphetünk majd a színpadokon, például Deniz Koyut, vagy éppen a Kosheen DJ-it. Balaton, nyár, fiataltság, zene, kell ennél több?

Szintén június 25-30-ig lesz idén a Hegyalja Fesztivál Tokajban, ami talán még meglepőbb, mint az EFOTT, hiszen Hegyalja, eddig rendszerint július közepén

volt, és tavaly végre sikerült megoldani a szervezőknek, hogy a két, főleg egyetemistáknak szóló rendezvény ne üsse egymást, de úgy tűnik, ez idén már nem jött össze. Mindazonáltal Tokajban sok újdonsággal találkozhatunk majd, hiszen a fesztivál új belépőtő rendszert kapott, így kényelmesebb és modernebb körülmények között lehet majd várakozni a bejutásra. Itt is főleg a hazai zenekarok uralják majd a színpadokat, de azért egy-két külföldi fellépő is feltűnik majd, így például a két évvel ezelőtt nagy sikert aratott Scooter. De lesz még Slayer, The Devil Wears Prada, Down, Anti-Flag és Stanton Warriors kiemelve párat a külföldi fellépők közül.

A sok huzavona és rémhír után nemrég kiderült, hogy a Volt Fesztivál marad jó öreg megszokott helyén Soporonban, a Lóvér Kempingben. Az időpont pedig a szokásos július elei dátum, egészen pontosan július 3-6-ig. A fesztivál szervezői idén sem aprózták el. Nem kisebb fellépőket hoznak el hazánkba, mint a 30 Seconds to Mras, Hurts, Billy Talent, Dub Fx, Quenns of the Stone Age, Dj Fresh, Jamie Woon, Papa Roach, Parovoz Stelar Band. De természetesen hazai fellépőkből sem kell majd itt sem hiányt szenvednünk, hiszen a négy nap alatt közel 150 hazai zenekar és DJ fog fellépni! Kuriózum pedig ezúttal is lesz, többek között a Punnany Massif 10. születésnapi bulija a 0. napon.

Nem lehet nyár Balaton Sound nélkül, így idén is lesz július 11-14-ig az állandó helyszínen Zamárdiban. A világ legnevesebb DJ-it és elektronikus zenekarait

hozzák el ismét a magyar tengerpartjára: Avicii, Calvin Harris, The Prodigy, Armin van Buuren, Doctor P, Wu-Tang Clan, Axwell, Jamie Jones, Alesso, Dixon és még sorolhatnám.

Idén is lesz Fezen, azaz Fehérvári Zenei Napok, mely meglepő Székesfehérváron, július 31-augusztus 3-ig. A külföldiek közül visszatérő vendégként fellép a Dragonforce, tavaly elmaradt fellépését pedig bepótolja a Tito and Tarantula. De nem kisebb együttes is fellép majd, mint a Deep Purple. A hazai zenekarok közül pedig itt lesz többek között a Tankcsapda, Ákos, Supernem, Kiscsillag, PASO, Vad Fruttik és még sokan mások, de lévén július végi fesztivál, a fellépők névsora még közel sem teljes.

Az idei Sziget Fesztivál még a tavalyinál is több vizuális élménnyel vár majd minket. Lesz Sziget Eye, azaz óriáskerék, Hello Wood, vagyis óriási fa építmények és szobrok, különleges fények, strand, kolosszeum, Tarot labirintus, Luminárium és még sok érdekesség. De persze az Óbudaiszigeten augusztus 5-12-e között a látvány mellett továbbra is a zené lesz a főszerep. Az eddig kiderült nevek a teljesség igénye nélkül: Blur, Mika, Nero, Chase & Status, Dub FX, Enter Shikari, Katy B, Parovoz Stelar Band és természetesen a hazai zeneipar színe-java.

Az augusztus 21-24-ig tartó szegei SZIN-ről sajnos még szinte semmit nem lehet tudni azon kívül, hogy lesz, és hogy idén is fergeteges nyárzáró programokkal és koncertekkel készülnek.

Nagy Andi

FÁJÓAN IRONIKUS GYÁSZBESZÉD

A Vígszínház társulata idén is változatos bemutatókkal örvendeztette meg közönségét, elég csak a nagyszínpadi premiereket felidézni: előbb Brecht Jóembert keresünk című drámáját, utána pedig a Zöld kilencset, egy kortárs magyar zenés darabot tűztek műsorra (utóbbiban egyébként még Varró Dániel rikkancsstílus is ízlésesen illeszkedik – ellentétben a most búcsúzó Rómeó és Júlia újrafordítással...). Ennek a sornak a legújabb tagja Hanoch Levin darabja, az *Átutazók*, mely március eleje óta látható a Szent István körúti teátrum deszkáin.

Az *Átutazók*, mint azt alcíme – komédia nyolc temetésben – is mutatja, a groteszk humor oldaláról kívánja bemutatni öt szomszéd család (és még néhány ismerős) életét és halálát. Nem könnyű téma, már csak azért sem, mert amióta színház létezik, azóta a halál is központi szereplő ott. Levin megközelítése sem újszerű, mindazonáltal kétségtelenül hatásos. A darab utalása szerint a halálban semmi magasztos nincs, csak jön, hol váratlanul, hol előre sejtetően, valakit magával visz, az élet pedig szépen megy tovább a következő temetésig.

A történet átlagemberek átlag-életéről szól, ennek megfelelően Eszenyi Enikő modern módon minimalista, csupán fényekkel és hangokkal operáló rendezése, beleértve a „sehonnan sehova tartó utat” is szimbolizáló lassú mozgást is, véleményem szerint tökéletesen illik az ábrázolni kívánt közeghez. Egyedül a jelmezeket-sminkeket,

tehát a karakterek vizuális ábrázolását éreztem túlzónak, azok ugyanis, a kisebb szerepek esetében túl parodisztikusra sikerültek, mind a „csúnya lány”, mind a „dögös csaj”, mind pedig a kívülről érkező „menőcsávó” esetében. Az említett alakok így ugyanis túl csúnyává, túl dögössé, túl menővé váltak, megtörve ezzel az egyszerre magával ragadó és elborzasztó hétköznapi egyszerűséget.

A színészválasztás sikeres, nem is nagyon lehetett melléfogni vele, ráadásul végig olyan érzésem volt, mintha – nyilván bizonyos külső és belső keretek között – egymás szerepeit is ugyanilyen jól el tudnák játszani. Nem is csoda: ez nem csupán azt jelenti, hogy kiváló színművészeket foglalkoztat (vagy épp hív meg) a Vígszínház, hanem ismét csak a karakterek egyszerűségét bizonyítja. Ezúttal nem zseniális karakterszínészekre, hanem „hétköznapi” drámai alakításokra van szükség – és talán ez a színház alfája és omegája.

Töröcsik Mari pedig továbbra is egy csoda. Annak ellenére is (vagy talán éppen azért) az ő jelenetei a legemlékezetesebbek, hogy egyetlen szót sem szólva, arcán visszafogott, békés mosollyal – ne feledjük, ő szinte onnan tért vissza, ahova a darab szereplői tartanak –, néha zavartabb, néha tisztább tekintettel, szerepe és tehetsége szerint is autonóm módon néhányszor átsétál a színpadon. Az előadás végén pe-

dig nem azért kap vastapsot, mert ő Töröcsik Mari – hanem mert ezt minden egyes alkalommal bizonyítja és megerősíti. (Ezt néhányan megtanulhatnák tőle Magyarország fiatal sztárjai közül...)

Szükségtelen az előadástól többet várni annál, mint ami a lényege. Nem kapunk világmegváltó bölcsességeket, nincs katarzis vagy diadalérzet – legfeljebb csak arra ébredhetünk rá, hogy esetleg máskor számunkra mi magunk is olyan felejthetőek vagyunk, mint a darab karakterei egymásnak. Mindezt azonban olyan ironikus humorral

közli velünk a szerző és a rendező, hogy nem tudunk rá haragudni ezért – sőt, talán épp a maga nemtelen egyszerűsége miatt számomra a darab az idei budapesti színházi évad egyik legjobb bemutatója lett.

Színházi előadáshoz képest elég hamar, kevesebb mint két óra alatt véget is ér az előadás. De ez nem is baj, és nem azért, mert unalmas vagy gyenge – épp ellenkezőleg: olyan erős, hogy emiatt elég belőle ennyi. A jóból is megárt a sok. Ráadásul szereplő se nagyon maradt már...

Dicsuk Dániel

Fotó: Dömölky Dániel

KETRECEBE ZÁRVA – WOYZECK A KATONÁBAN

Már régóta szerettem volna eljutni a Woyzeck című előadásra. Georg Büchner írása örökérvényű dolgokkal foglalkozik: szerelemmel, szenvedéllyel, tudománnyal, szegénységgel, előítélettel, képzelettel. A történet valós eseményeken alapul. Johann Christian Woyzeck Lipcsében született 1780-ban. Szülei 13 éves korában meghaltak. Katonaként, majd borbélyként dolgozott. Szegénységben élt, mikor megismerkedett egy özvegyasszonnyal. Féltekeny-

ségből megölte az asszonyt, amiért 1824-ben kivégezték. A darabban, mint felesége jelenik meg a nő, és a városon áthaladó katonák egyikével kezd viszonyt folytatni. Woyzeck többletbevétel reményében, hogy eltartsa kisgyermeküket, elvállalja, hogy a helyi orvos kísérleti alanya lesz. Csak borsót eszik egész nap, és a doktor meg-

figyelheti a viselkedését. Elkezd hangokat hallani és fényeket látni. Minden mögött összeesküvés-elméleteket lát. Hiába ismerjük a történet végét, az események magával ragadóak.

A díszlet egy fal, ablakkal és lehajtható padokkal, illetve egy másik pad és egy bölcsként funkcionáló doboz. Kevés kelléket használnak. Minden barna és kissé olyan, mintha piszkos lenne.

A darabot Ascher Tamás rendezte, aki 1989 óta a Katona József Színház tagja, 2001 óta főrendezője. Nem finomkodik, rendezéseiben mindig az őszinteségre és a mű minél hitelesebb átadására törekszik.

A színészek egytől egyig nagyszerűen játszottak. Mindössze nyolc szereplő lép színre. A címszerepben Keresztes Tamást láthatjuk. Nagyon jól vezeti végig a főhős tragédiáját, a kezdeti kisebb tévképzetektől a teljes megőrülésig. A feleséget Jordán Adél alakítja. Izgalmasan mutatja be a házban sínylődő, férjét alig látó, fiatalasszony sorsát, aki könnyen elcsábul egy pár piros fülbevalótól. Az orvos szerepében Fekete Ernő, a gaz csábító szerepében Nagy Ervin lép színre. A darabot a mellékszereplők tovább színesítik: Bezerédi Zoltán, a kapitány; Kovács Lehel, Woyzeck barátja; Elek Ferenc, a bolond és Kiss Eszter, a szomszédasszony. A Bolond karaktere nagyon érdekes, mert néha olyan, mintha tudná, hogy mi fog történni.

A zenék Tom Waits keze alól kerültek ki. A dalokat angol nyelven éneklik a színészek, de feliratozás van. A zene tökéletesen követi a történet dinamikáját. A koreográfia pedig figyelemfelkeltő. Az előadás egyik legjobb része Jordán Adél és Nagy Ervin tangója.

Woyzeck örületével a darab is egyre lendületesebbé válik. Maga az orvos is teljesen beleéli magát, hatalmas titkokat szeretne felfedezni Woyzeck segítségével. A gyilkosság a mű tetőpontja, előre megtervezi, majd teljesen megőrül a veszteségtől, a büntudattól, és a már meglévő zavarodottságtól. A díszlet összefordul, és Woyzeck ketreche zárt állattá változik, bár valójában eddig sem volt más, mint egy kísérleti állat. Rémülten próbál kitörni, de képtelen, és akkor sötét...

A történet olyan valóságos, olyan emberközel. Elhisszük, hogy bármelyikünkkel megeshet, bármelyik nap. Lehet, hogy holnap minket őrjít meg a szerelem, a szegénység vagy az elveszettség, mi leszünk a ketreche zárt vadak, menekülési útvonal nélkül. Meddig zsigerelhetjük ki magunkat érzelmileg, lelkileg, amíg még ép egészként létezhetünk? Hol a határ szenvedélyes jobb életre vágyás és őrült tettek véghezvitele között? Álljunk meg egy pillanatra és gondoljuk végig, hogy megéri-e valami olyan kergetése, ami soha nem lehet a miénk. Woyzeck a legdrágább árat fizette, a szerelemét.

L.A.

VASTAPS SZABADTÉREN IS

Kezdődik a nyár, előtérbe kerül a fesztiválszezon, a magaskultúrát képviselő kőszínházak és hangversenytermek pedig vagy teljesen bezárják kapuikat a legforróbb évszakra, vagy legalábbis erősen csökkentik előadásszámukat. Az ilyen jellegű programok iránt érdeklődőknek sincs azonban okuk szomorkodásra, hiszen a könnyűzenét és az éjszakázást előtérbe helyező rendezvények mellett országszerte több kulturális program is megrendezésre kerül a nyár folyamán. Összeállításunkban ezek közül a Budapesti Nyári Fesztivált, valamint a Szegedi Szabadtéri Játékokat vettük górcső alá.

Idén hetvenöt éves a Margitszigeti Szabadtéri Színpad, s ezt a jubileumot a szervező Budapesti Nyári Fesztivál még a szokottnál is különlegesebb programokkal kívánja megünnepelni. Az idei nyári műsorterv tehát – a fesztivál saját évfordulója mellett – két jeles esemény köré épül. Egyrészt I. István halálának 975. évfordulója alkalmából augusztus 20-án Erkel Ferenc egyik kevésbé ismert operájának, az István királynak a koncertváltozatát hallgathatjuk meg, másrészt pedig az egész nyáron átível majd a Magyar-Olasz Kulturális Évad, hisz a nyitókoncertet Verdi és Wagner műveiből tartják (a két zeneszerző 200 éve született), ráadásul modern feldolgozásban a nyár folyamán Puccini Pillangókisasszonya is színpadra kerül.

Emellett a Nagyszínpadon olyan, magyar szerzők által írt zenés darabokat tekinthetünk meg, mint a tavaly bemutatott Báthory Erzsébet című musical-opera, a Csinibaba című klasszikus magyar film színpadi változata, de James Bond filmzenei koncertre is válthatunk belépőjegyet.

A jóval kisebb befogadóképességű, ám szintén különleges hangulatú Városmajori Szabadtéri Színpadon még ennél is változatosabb programkínálat fogadja az érdeklődőket. Szinte minden estére jut egy-egy könnyűzenei koncert, vagy akár prózai színházi előadás, akár zenés vígjáték. A teljesség igénye nélkül is érdemes kiemelni például Szigligeti Ede Liliomfiát, vagy az augusztusra meghirdetett Benkó Dixielend Band koncertet (utóbbit tavaly is megtartották, és e sorok írója is meg tudja erősíteni, hogy nagyon hangulatosra sikerült a rendezvény).

Az 1930-as évek elejéig visszanyúló történetével, majd – miután a fesztiválnak a második világháború kitörése véget vetett és ezt követően húsz évig nem rendezték meg azt – az 1959-es újraindítása óta töretlen sikerével mára a Szegedi Szabadtéri Játékok nem csupán az ország legismertebb nyári színházi programozatává vált, de a Dóm téren tartott előadássorozat egész Európa-szerte

nagy népszerűségnek örvend, és komoly nemzetközi turisztikai vonzerőt is jelent Szeged városának.

Idén azonban negatív hírek révén kapott különösen nagy sajtónyilvánosságot, hisz a napilapok elsősorban Bányai Edina igazgató leváltása miatt cikkeztek róla. És bár szó volt róla, hogy a menedzsment távozásával a már korábban megszervezett programterv is borul, a már értékesített belépőkre, valamint a társadalmi nyomásra való tekintettel, az új vezetés is kitartott a kihirdetett előadások mellett. Ennek megfelelően idén a Tisza-parti városban fő programként Lehár Ferenc Leányvásár című operettjét, valamint a Rómeó és Júlia musical írója, Gérard Presgurvic új darabjának, az Elfújta a szélnek az ősbemutatóját is láthatjuk, de a legnagyobb érdeklődés – az összes jegy elkelt! – a Nemzeti Színház éléről távozó igazgató, Alföldi Róbert rendezésében, modern változatban színpadra állítandó István, a király harmincéves jubileumi előadását övezi.

DicsukD

A MÁLTAI SÓLYOM (1941)

Klasszikussá nemesedett filmeket felelevenítő sorozatunk immár tizennyolcadik részénél jár. Ezúttal a film noir műfaj egyik alapvető alkotása került a mozigépészünk kezei közé. John Huston rendező első nekifutásra maradandót alkotott, és Humphrey Bogart karrierjében is meghatározó állomásnak bizonyult. A film noir misztikus műfaj, keve-

sebbet hallunk róla, mint a thrillerekről és a krimikről, pedig épp ezek metszéspontjában található. A műfaji elnevezés franciául 'feketefilm'-et jelent, ami meglehetősen pontosan pozicionálja az alkotásokat. Egy francia filmkritikus használta először az elnevezést. Olyan bűnügyi drámákat és krimiket takar, amelyeknél a megkérdőjelezhető, ambivalens erkölcs és a szexuális motiváció kiemelt szerepet játszik. A műfaj aranykorszaka a korai negyvenes és késő ötvenes évek közé esett; örökzöld virága többek között a Hosszú álom, az Alkony sugárút, A siker édes illata, vagy Orson Welles mestermunkája, A gonosz érintése... Jellemzően fekete-fehér képi világgal bír, fényképezési stílusa egészen a német expresszionista alkotásokig nyúlik vissza (például Fritz Lang: M – Egy város keresi a gyilkost). A máltai sólyom Dashiell Hammett azonos

című regényének gyakorlatilag egy az egyben (szó szerinti dialógok, jelenetek sorrendje) vászonra átültetett adaptációja. Sztori: A nagyvárosi dzsungelben egy értékes műkincsért folyik a hajsza. A gátlástalan cselszövések átláthatatlan labirintusában lassan teljesen elveszik az örök kívülálló magán-detektív, Sam Spade. (Ezzel a jelenéssel debütált Humphrey Bogart elegánsan cinikus karaktere, amely idővel a műfaj egyik kulcsmotívumává vált.) Spade-et egy fiatal nő bízza meg azzal, hogy keresse meg elcsábított testvérét. Két gyilkosság múlva a magánnyomozó egy műkincsrablási bűnügy kellős közepén találja magát... Eredetileg a rendező nem Bogartot akarta a főszerepre, de míg George Raft elutasította a felkérést, addig előbbi azonnal igent mondott az egyszerre becsületes és kapzsi magánnyomozó összetett karakterének megformálására. A végzet asszonya Mary Astor lett, Kasper Gutman bőrébe pedig egy veterán brit színpadi színész, Sydney Greenstreet bújhatott, aki előtte még sosem állt kamera előtt. Karrier: A film sztárstátuszba emelte Bogartot, nem mellékesen pedig hanyag eleganciával iskolát teremtett a krimi műfaján belül. John Huston meghatározó amerikai rendezővé és forgatókönyvíróvá vált. Olyan klasszikusok alkotója, mint (szintén Bogarttal) a Sierra Madre kincse és az Afrika királynője, vagy épp az Aszfaltdzsungel. Termékeny karrierje során 15 alkalommal jelölték Oscar-díjra. Humphrey Bogart maga a nagybetűs filmsztár, többet írva sem tudnánk pontosabban jellemezni. Huston élete első nagyjátékfilmese forgatása előtt mindent aprólékosan megtervezett, hogy a

költségvetéssel ne lehessen probléma. Minden annyira gördülékenyen folyt, hogy a stábtagnak a közös időtöltésre is maradt idejük: úszóme-

dencével, italozással és éjfélig zajló beszélgetésekkel múltatták az időt. A kamerán kívüli jó hangulat a munka minőségén is meglátszik – a lehető legjobb értelemben. A máltai sólyom az 1942-es Oscar-nevezések közül hármat (legjobb film, legjobb férfi mellékszereplő, legjobb adaptált forgatókönyv) is begyűjtött, és bár díjat nem kapott, az egyik legnagyobb hatású alkotásként tartjuk számon, ami egy egész alműfaj virágzását indította el. Ennek fényében nem csoda, hogy a nemrég elhunyt filmkritikus, Roger Ebert minden idők egyik legjobb filmjének nevezte. Aki nem hiszi, járjon A máltai sólyom után...

Highbury

A máltai sólyom

The Maltese Falcon, 1941, USA, krimi, 95 perc
Rendezte: John Huston
Szereplők:
Humphrey Bogart (Sam Spade)
Mary Astor (Brigid O'Shaughnessy)
Peter Lorre (Joel Cairo)
Sydney Greenstreet (Kasper Gutman)

MESTERMUNKA

THE MASTER

Paul Thomas Anderson alkotásai kivétel nélkül élményszámba mennek. Ezzel persze nem azt mondom, hogy könnyed szombat esti popcorn-mozik lennének. Távolról sem. A 42 éves író-rendező a kortárs amerikai mozi egyik legeredetibb hangú alakjaként ritkán jelentkezik új művel, de amikor igen, arra bizony odafigyel a filmvilág. Így volt ez már az 1996-os debütálásánál is (A szerencse zsoldosai). A sort a Boogie Nights-cal (1997) folytatta, melyben Dirk Diggler a hetvenes évek diszkózenével terhelt pornóipárba kalauzolta a nézőközönséget. A Magnólia (1999) a párhuzamos és összefonódó történetek mozaikfilmje. Az eddigi karriercsúcs egy sokak által kultfilmként tisztelt, de inkább felejthető romantikus vígjáték (Kótyagos szerelem) után érkezett el. Aki látta, aligha felejtí a Vérző olaj című filmet. Abban nyújtott maradandó alakításáért a pár hete már háromszoros Oscar-díjas Daniel Day-Lewis második szobrát nyerte 2008-ban. A múltidézés után kanyarodjunk a cél-egyenesbe: ezúttal az 1950-es évek Amerikájában járunk. Anderson a világot alapjaiban megrázó II. világháborút követő évekről készített megindító portrét. Freddie (Joaquin Phoenix szívszaggató alakításában), a leszerelt tengerészgyalogos életét követjük nyomon, aki jó ismerőséhez, az alkoholhoz fordul iránymutatásért, amikor hazatérve nem találja helyét a megváltozott világban. Rövidesen azonban megismerkedik egy céltudatos és karizmatikus szellemi vezetővel (Philip Seymour Hoffman nem kevésbé kiemelkedő), aki tanítványává fogadja... A The Master nem egy könnyű film, olykor az sem világos, merre tart a sztori, van-e egy-

általán. Egyébként inkább nincs, hagyományos lineáris fejlődéstörténete semmiképp. Van viszont kiválóan megteremtett, nyomasztó atmoszférája, melyet nagyszerűen támogat Johnny Greenwood (Radiohead) disszonáns zenéje. Idővel rájövünk, hogy a film csak azt kéri, hogy figyeljünk: két ember kapcsolatának dinamikáján keresztül az emberre. Anderson nem ítélkezik, még csak állást sem foglal, egyszerűen kifeszíti a vásznat, és hagyja, hogy a karakterei önmagukért beszéljenek.

Igazi katarzis sincs, lehetőséget kapunk viszont arra, hogy egy kicsit jobban értsük az embert. A központi motívum mester és tanítvány (vagy inkább rabszolga), a vezető és a katona leosztású kapcsolat dinamikájának mozgékony prezentációja. Miközben azon tűnődünk, van-e szabad akaratunk, vagy mindannyian a tömegbefolyás alatt álló tagjai vagyunk, a kimért léptekkel haladó alkotás kényeztet is: öröm nézni a két színészi párbajt a vásznon. Bár Amy Adams vezetésével a mellékszereplők is jelentőségteljesek, Phoenix és Hoffman külön kategóriát képvisel. Különösen előbbi van elemében, nem nagy kockázat azt állítani, hogy élete alakítását nyújtja. Időnként nehezebb bevonódni a történetekbe, unalmas pillanatot mégsem találunk. Folyamatosan próbáljuk megérteni, mi folyik itt, és merre vezetnek az események. A

film magzatkorában nem mellékesen a Szciantológia Egyház születésének (botrányos?) időszakát mutatta volna be, de idővel alighanem óvatosabbá váltak a producerek, és végül „csak” egy szektára hasonlító, a személyi kultusz által kontrollált szervezet adja a háttérrel a karizmatikus vezető és

az eltévedt bárány furcsa egymásra találásához, mely fő kérdésként a szabad akarat és a csordaszellem egymásnak feszülését mutatja be két ember viharos kapcsolatán keresztül. Külön öröm, hogy az alkotók a manapság már ritkán használt 65mm-es filmet használták nyersanyagként. Részletességét a digitális térhódítás még évekig nem fogja tudni utolérni. „There is no school like the old school...”

ransom

The Master, 2013, USA, filmdráma, 144 perc
 Rendezte: Paul Thomas Anderson
 Philip Seymour Hoffman (Lancaster Dodd)
 Joaquin Phoenix (Freddie Quell)
 Amy Adams (Peggy Dodd)
 Laura Dern (Helen)
 Ambyr Childers (Elizabeth Dodd)

AIIESEC

– NEMZETKÖZI ÖNKÉNTES PROGRAM

Unod már a Balatont? Szeretnél tenni valamit a viláért? Új helyeket látni, új embereket megismerni? Te mit csinálsz idén nyáron?

„Nehéz ilyen röviden összefoglalni azt a sok élményt és tapasztalatot, amit gyűjtöttem, de kísérletet teszek rá. A munkám szuper, a gyerekek fantasztikusan aranyosak, imádom őket. Munkám során volt egy két kivételesen jó napom, egyrészt azért, mert a gyerekek tündérik voltak, másrészt pedig azért, mert volt, hogy egy nehéz feladat megoldásához szükségem volt minden kreativitásomra és megoldottam az előtt álló lehetetlennek tűnő kihívást is és még a gyerekeknek is tetszett. Igaz a napok végére rendszerint teljesen elfáradok, de rettetően elvezem.

A lakótársaim aranyosak, a kairói AIIESEC-esek is jó fejek, utóbbiak segítenek, amiben csak tudnak. Gyorsan megtaláltam a helyem, de persze így is minden nap csupa izgalom.

Furcsa élmény a saját bőrömmön tapasztalni, hogy nincsenek közlekedési szabályok, teljes a zűrzavar, mindenki a túlélésre játszik.

Fiatal lányként meghökkentő, hogy a hozzám hasonló lányok mind le vannak fátyolozva, persze ismerem a jelenséget és elfogadom, de más átélni, mint olvasni róla. Az öltözködésről érdemes annyit tudni, hogy nem valami szabály miatt érdemes eltakarni a vállunkat, illetve térdünket, hanem mert ha pánt nélküli felsőben vagy rövid szoknyában megyünk ki az utcára, akkor lépten-nyomon hallhatjuk, h „moza, moza”, ami szexi lányt je-

lent. Az ember lánya jobb, ha a cipője orrát nézi, mert ha bármilyen szemkontaktust létesít, akkor rögtön udvarlók hada veszi majd körül. Egyiptomban az idő fogalmához furcsán állnak a helyiek, a várakozás még mindig nehezen megy, valakire mindig várni kell. „Egyptian time”- egy, az itt gyakornoksodók körében elterjedt fogalom, hát igen, ha valaki azt mondja, hogy itt lesz egy óra múlva, érdemes rákérdezni, hogy egyiptomi időszámítás szerint érkezik-e, mert akkor előfordulhat, hogy három órán át kell majd rá várni. vagy talán nem is jön soha.

Ehhez képest azt megszokni, hogy a metrón külön kocsit van a nőknek, külön sorban kell állnunk a jegypénztárnál, és hogy szakadatlanul házassági ajánlatokat kapunk- gyakorlatilag gyerekjáték.

Most épp az itt megismert barátómra várok, Zsófi, akivel azt tervezzük, hogy a hétvégére „leugrunk” Luxorba, de mivel teljesen megfertőztek az itteniek, nincsenek konkrét terveink:”

/Csorba Eszter – Egyiptom/

Az AIIESEC egy 113 országban jelenlévő globális hallgatói szervezet, mely célja a fiatalok képességeinek fejlesztése, nemzetközi kapcsolatok és tapasztalatszerzés elősegítése középiskolák illetve főiskolai/egyetemi hallgatók számára.

Tavaly több mint 15000 fiatal vett részt a Nemzetközi Önkéntes Programunkban, mely lehetőséget kínál, hogy egy másik kultúrában éljenek és dolgozzanak.

A program keretében lehetőséget biztosítunk a fiatalok számára, hogy 6-8 hetet töltsenek külföldön, és ezalatt olyan élményekkel és ta-

Mit csinálhatsz?

Szociális, kulturális és oktatással kapcsolatos önkéntes programokon vehetsz részt.

Hova mehetsz?

A világ 113 országába, amelyekből elsősorban a következőket ajánljuk: Kína, Csehország, Görögország, Lengyelország, Olaszország, Törökország, India, Brazília

Milyen időtartamra?

6-8 hétre

További információ:

www.elte.aiesec.hu

www.facebook.com/aiesec.elte

pasztalatokkal gazdagodjanak, ami hozzájárul személyes fejlődésükhöz.

Az önkéntes munka jellege többféle: a nyelvtanítás, kulturális oktatás, megértés és megismerés, képességfejlesztés mellett a „klasszikus” önkéntes munkák, pl. sérült gyerekek segítése, szegénység, AIDS elleni küzdelem egy nonprofit szervezetnél is helyet kapnak. A munkáért cserébe biztosítják a szállást és az ellátást.

A programban való részvételhez minimum középfokú angol nyelvtudás szükséges, mivel a munka nyelve angol.

Jelentkezés: www.internship.aiesec.hu

KULTÚRÁK KÖZÖTTI KOMMUNIKÁCIÓ TALÁLKOZÓ Pécs 2013. JÚLIUS 15-21.

Hol a helyem a világban?
Miben különbözünk? Miben hasonlítunk?
Kell-e az, hogy egyetértsünk?
Számít-e az önismeret?
Hogy lehetek jobb terapeuta/pedagógus/orvos/
szociális munkás/anya – hogy lehetek jobb ember?
Keressük együtt a válaszokat!

2013. július 15-21. között – 1984-óta ötödik alkalommal – nemzetközi személyközpontú találkozót szervezünk CARL ROGERS humanisztikus megközelítésének szellemében.

A mára már hagyománnyá vált találkozókra arra keresünk választ, kik vagyunk mi: pedagógusok, pszichológusok, orvosok, vállalatvezetők, diákok, szülők ma, a XXI. században.

A személyiségfejlődést szolgáló csoportok eredményességét az őszinte kommunikáció, az önfeltárás kockázatát ösztönző, biztonságos, szabad légkör segíti elő.

A személyközpontú megközelítés „elsajátításához” saját élményre van szükség. 2013 nyarán rendkívüli lehetőség kínálkozik ilyen „saját élmény” megszerzésére.

Téged is várunk!

Jelentkezés és további információk:

Telefon: +36 30 256 0960 • +36 23 377 249

E-mail: info@edge2000.hu

www.encounter.hu

új nemzedék központ
 REMUTATJA
2013 EFOTT
 CSAK SZABADON
 ZÁNKA JÚNIUS 25-30.
 ÚJ NEMZEDÉK KÖZPONT

QUART
 CORVINUS
 HÁZIGAZDA

FAITHLESS /UK/
 DJ SET & LIVE PA

DENIZ KOYU /GER/ DANNY AVILA /ESP/ ALEX KENJI /ITA/
 DELTA HEAVY FT. DYNAMITE MC /USA/ OUMBY
 TANKCSAPDA KOSHEEN DJS /USA/ KISCSILLAG
 N.O.H.A. /USA/ PUNNANY MASSIF VAD FRUTTIK BRAINS
 SUPERNEM JULIA CARPENTER KAUKÁZUS IRIE MAFFIA
 ANNA & THE BARBIES PÉTERFY BORI BÉLGA THE CARBONFOOLS
 PADDY & THE RATS CHRIS LAWYER HS7 HŐSÖK COMPACT DISCO
 AKKEZDET PHIAI ANIMA SOUND SYSTEM ROAD SUBSCRIBE
 GANXSTA ZOLEE ÉS A KARTEL DEPRESSZIÓ OCHO MACHO
 DSP MAGASHEGYI UNDERGROUND NAGY FERÓ ÉS A BEATRICE
 SOERII & POOLEK ALVIN ÉS A MÓKUSOK INTIM TORNA ILLEGÁL
 BYE ALEX KOWALSKY MEG A VEGA FIRKIN
 EFOTT SPECIAL GUEST: LAYZEE-MR.PRESIDENT /GER/

ZÁNKA
 JÚNIUS
 25-30.

AKCIÓS HETIJEGYEK!
 A FELSOROLTÁSI INVEZMÉNYEKRE JÚNIUS 21-30
15.490FT
 KERESD AZ EFOTT DEALER-T!

FACEBOOK.COM/EFOTT

WWW.EFOTT.HU

JEDYEK KAPHATÓK:

ELTE PPK & BME VIK

SCHÖNHERZ

PARTY

május 16.

DJ: Alex és Yeti

Jegyárak:

Elővételben: 500 HUF

Helyszínen: 800 HUF

Italakciók:

Vodka-redbull
590 HUF

Mini Sunrise (3db)
990 HUF

Sör 320 HUF

Helyszín:

Schönherz Zoltán Kollégium,
1117 Budapest Irinyi J. u. 42.

Jegyek kaphatók:

a PPK HÖK Irodában
(1075, Kazinczy utca 23-27. alagsor)
és a Schönherz Kollégiumban
(SCH 1416)

Schönherz